

กางเขน (The Cross)

กางเขนซึ่งพระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อความรอดของเรานั้น

ยังคงเป็นเครื่องหมายของการถวายบูชาพระองค์เองอย่างสิ้นเชิงอยู่

ที่มา : สัญลักษณ์ในศาสนาคาทอลิก แผนกคริสตศาสนธรรม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

ในการรวมเอาแก่นตั้งและแก่นนอนซึ่งบรรจุสัญลักษณ์ทั้งครบของจุดสำคัญเป็นหลัก
นั้น กางเขนได้เข้ามามีบทบาทในทุกวัฒนธรรมและทุกศาสนา จุดรวมของสองแกนนี้
ถือว่าเป็นจุดนัดพบ จุดรวมและ จุดสังเคราะห์ ในอีกแง่หนึ่งกางเขนเตือนสติถึงการ
ทรมาน การรับทุกข์และการเผชิญหน้ากัน

กางเขนของพระคริสต์รับเอาสัญลักษณ์ทั้งสองนี้ไว้ด้วยกัน เนื่องจากใน
ด้านหนึ่งเป็นพระแทนของการบูชาถวายซึ่งจะต้องทำให้มนุษย์ชาติคืนดีกันและนำตัว
เข้าไปใกล้พระเจ้ายิ่งขึ้น แต่ในอีกด้านหนึ่งมันเป็นเครื่องมือประหารพระเยซูจน
สิ้นพระชนม์ ไม่ต้องสงสัยว่ากางเขนเป็นสัญลักษณ์ของคริสตศาสนา บัดนี้เราต้อง
พยายามทำความเข้าใจกับความหมายที่แท้จริงของกางเขน

พระเยซูเสด็จมาในโลกนี้ด้วยพันธกิจแห่งการไถ่กู้และไปที่ใด "ทรง
กระทำแต่ความดี" (ก จ. 10:38) แต่ผู้นำฝ่ายศาสนาของประเทศชาติของพระองค์
อิจฉาพระองค์ เพราะทรงประท้วงการที่พวกเขาที่มีความคิดแคบๆพลังของการเทศนา
และขนาดของขบวนการของพระองค์ได้ทำให้พวกเขาต้องวางแผนกำจัดพระองค์ คุณ
เหมือนว่าพวกเขาได้รับชัยชนะในช่วงปีสกา ปอนซีอัส ปีลาต ข้าหลวงโรมันแห่ง
แคว้นยูเดียจำยอมเพราะแรงกดดันของชาวยิวให้ตัดสินประหารพระองค์ด้วยข้อหา
หนัก เพราะพระองค์ทรงยืนยันถึงการเป็นพระบุตรของพระเจ้า แต่สำหรับคริสตชน
การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูมิได้เป็นจุดจบ พระคริสต์ทรงกลับคืนชีพและทรง
ประทับเบื้องพระหัตถ์ขวาของพระบิดา พระเยซูทรงทนกับการปฏิเสธของประชากร
ของพระองค์ เช่นเดียวกับกับโมเสสและเยเรมีย์ "ด้วยการแบกเอาความผิดของพวกเขา

เขาไว้" (อสย.53:11) ทรงทำให้คำพยากรณ์ของประกาศกอิสยาห์สำเร็จไปและด้วยการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ "แม้ถูกทารุณและไม่ได้รับการยอมรับ แต่ก็มิได้ปรียากพูดเหมือนกับแกะที่ถูกนำไปโรงฆ่า" (อสย.53:7) ไซ้ว่าพระคริสต์จะไม่ทรงทราบถึงจุดหมายปลายทางของพระองค์ซึ่งอธิบายไว้อย่างชัดเจนในตอนต้นๆ ของพระวรสาร ซึ่งยอห์น บัปติสแทนำพระคริสต์ว่าทรงเป็นลูกแกะของพระเจ้า(๑) ทรงดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางของพระองค์ด้วยเต็มพระทัย โดยการประกาศล่วงหน้าให้บรรดาศิษย์ของพระองค์ได้ทราบอย่างน้อยสามครั้งถึงการทรมานและมรณกรรมที่กำลังจะมาถึงพระองค์(๒)

การรับทุกข์ "ปัสกา" อันนี้ด้วยการถูกประหารและความตาย ที่จริงแล้วเป็นการนบนาบต่อความจำเป็นที่เป็นธรรมชาติแห่งแผนการการไถ่บาปของพระเจ้า ตามที่พระเยซูทรงอธิบายแก่ศิษย์ ที่เดินทางไปเมืองเอมมาอูสหลังจากการกลับคืนชีพของพระองค์ว่า "พระคริสต์จำเป็นต้องทรมานเช่นนี้ เพื่อจะเข้าไปรับพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์มิใช่หรือ?" (ลก.24:26) ความอดสูที่พระคริสต์ต้องรับและการตรึงกางเขนสำหรับนักบุญยอห์นผู้ให้บัพติศมาแล้วเป็นการแต่งตั้งกษัตริย์ ปิลาตทูลถามพระองค์ว่าทรงเป็นกษัตริย์หรือไม่ และพวกทหารเยะเยัยพระองค์ด้วยการเรียกพระองค์ว่าทรงเป็น "กษัตริย์ของชาวยิว"(๑) ตามบัญชาของปิลาต(๔) และได้กลายเป็นเครื่องหมายแทนในเวลาต่อมา บนกางเขนมีป้ายเขียนด้วยสี่คำคือ *I.N.R.I. (Iesus Nazarenus Rex Iudeorum)* "เยซูชานาชาเรีชกษัตริย์ของพวกยิว"

วิธีการเดียวที่จะเข้าใจการที่พระเยซูทรงเต็มพระทัยถวายองค์เป็นยัญบูชาที่ด้วยการมองว่า เป็นการแสดงออกที่ชัดเจนที่สุดของความรักที่ทรงมีต่อเราและต่อพระบิดาของพระองค์(๕) รักจนถึงขนาดที่ว่าพระบุตรของพระเจ้ายอมมอบพระองค์เองอย่างไม่มีเงื่อนไขต่อแผนการซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้เพื่อไถ่บาป นี่เป็นเหตุผลที่ตรัสก่อนทรงรับทุกข์ทรมานในการสนทนาครั้งสุดท้ายกับอัครสาวกของพระองค์

ว่า "เราจะไม่พูดกับท่านนานต่อไปอีก เพราะเข้า โลกนี้กำลังมา มันไม่มีอำนาจอันใดเหนือเรา แต่โลกจะต้องรู้ว่าเรารักพระบิดาและรู้ว่าพระบิดาทรงบัญชาให้เราทำอย่างไร เราก็ทำอย่างนั้น" (ยน.14: 30-31)

กางเขนแห่งพระสิริรุ่งโรจน์จึงเป็นการเปิดเผยอันสูงสุดของความรักที่สมบูรณ์แบบที่สุด พระเยซูทรงอธิบายความสำคัญนี้ในการเลี้ยงครั้งสุดท้ายเมื่อทรงตั้งศิลามหาสนิท(๖) เราเห็นภาพการตรึงกางเขนโยงไปถึงพระตรีเอกภาพในภาพพิธีล้างของพระคริสต์อันได้แก่รูปนกพิราบ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้าบินอยู่เหนือพระผู้ถูกตรึงพระบุตรของพระเจ้าสิ้นพระชนม์ในฐานะมนุษย์บนกางเขน "ทรงมอบวิญญาณของพระองค์" (ยน.19: 30) ซึ่งหมายความว่าทรงมอบพระจิตเจ้าแก่เราน้ำและพระโลหิตที่ไหลออกจากพระสีข้างที่ถูกแทงได้ให้กำเนิดพระศาสนจักร ซึ่งก็มีความคล้ายคลึงกันกับการถือกำเนิดของเอวาซึ่งพระเจ้าทรงสร้างจากกระดูกซี่โครงของอาดัม(๗) บรรดาบิดาจารย์ยังได้พูดอีกว่ากางเขนเป็นเตียงสมรสซึ่งพระศาสนจักรเป็นเจ้าสาวของพระเจ้าได้ตั้งครรรค์โดยพระคริสต์ทรงเป็นเจ้าบ่าว(๘)

ดังนั้นกางเขนจึงเป็นศูนย์กลางของโลกคริสตชน ภาษิตของคณะการ์ทูเซียนจึงมีว่า "กางเขนตั้งมั่นบนโลกที่หมุนใบนี้" นี่จึงเป็นเหตุให้จักรวาลของเรานี้เต็มไปด้วยกางเขน วัตถุประสงค์ใหญ่จะถูกสร้างในรูปกางเขนจั่วและที่นั่งของนักขับร้องทำหน้าที่เป็นแกนตั้ง ตัววัด (ที่มีสองปีก)เป็นแกนนอน การที่ที่นั่งของ นักขับร้องมักจะเฉียงออกจากศูนย์กลางไปนิดหนึ่ง ก็ได้รับการตีความว่าพระเสีรของพระคริสต์ที่ถูกตรึงเอนไปข้างหนึ่งเมื่อ "ทรงมอบวิญญาณของพระองค์" ภายในวัดกางเขนสิบสองอันของการอภิเษก(วัด)เป็นสัญลักษณ์ของ "อัครสาวกทั้งสิบสององค์ของลูกแกะของพระเจ้า"(วว.21:14) คริสตชนมักแขวนกางเขน บน คอและกางเขนที่หน้าอกเป็นเครื่องหมายพิเศษของนายชุมพา หลุมฝังศพของคริสตชนนับตั้งแต่เด็กดำบรรพมาแล้ว มักมีกางเขนตั้งอยู่

เครื่องหมายกางเขนที่เราใช้ในการอวยพรเกี่ยวข้องกับธรรมล้ำลึกของพระตรีเอกภาพ เข้ากับธรรมล้ำลึกแห่งการไถ่บาป เพราะว่าในขณะที่ทำเครื่องหมาย

กางเขนอยู่นั้นเราก็ออกพระนามของพระบุคคลทั้งสาม "เดชะพระนามพระบิดา (ที่หน้าผาก) พระบุตร (ที่หน้าอก) และพระจิต (ที่บ่าซ้ายไปบ่าขวา หรือถ้าเป็นพวกออร์ทอดอกซ์ สลับข้างกัน) อาแมน" การก้าวหน้าที่เป็นสัญลักษณ์นี้สรุปชีวิตไว้อย่างครบถ้วนซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความรักซึ่งพาไปจนถึงที่สุดซึ่งเกินเลยไปถึงการทรมานและความตายของเราจนนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์กับพระคริสต์

